

учасники усвідомлюють, що дискомфорт від визнання власних помилок є мінімальним, порівняно з болем повторення таких помилок.

НАЙБІЛЬШ ПОТУЖНІ ПРОЦЕСИ ЗМІН, ЯК ПРАВИЛО, НАЙПРОСТІШІ.

МОДЕЛЮВАННЯ НЕВІДКЛАДНИХ СТАНІВ В АКУШЕРСТВІ: ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

Коньков Д.Г.

*Кафедра акушерства і гінекології №1 ВНМУ імені М.І. Пирогова
Симуляційний центр ВНМУ імені М.І. Пирогова*

Важливою умовою успішної роботи навчального симуляційного центру є наявність системи оцінки результатів його діяльності, яка повинна включати якісні та кількісні критерії результативності навчальної діяльності, навчальних засобів та процедур. Широке використання сучасних технологій в освіті радикально змінює наші уявлення не тільки про форми та види, а й про суть, і навіть про цілі навчання.

Основним аспектом ефективного навчання клініцистів є створення та впровадження системи оцінки якості освітніх програм. Відсутність такої системи може призвести до значного зниження якості навчання, відсутності ефективних засобів управління навчанням та зниження задовільності пацієнтів. В основу системи оцінки якісних показників повинні бути покладені вимоги професійних стандартів, дані доказової медицини, а також й кількість позитивних відгуків курсантів.

Найбільшого поширення при проведенні оцінки ефективності навчання на сьогодні отримала модель Кіркпатрика. Зазначена модель оцінки ефективності навчання передбачає чотири рівні оцінки ефективності навчання:

- рівень 1: реакція курсантів на програму навчання;
- рівень 2: оцінка знань та досвіду, отриманих курсантом за програмою навчання;
- рівень 3: оцінка поведінки на робочому місці;

- рівень 4: оцінка впливу програми навчання.

В симуляційному центрі ВНМУ імені М.І. Пирогова ми провели 4 тренінги по акушерським екстреним випадкам, для лікарів акушерів-гінекологів. Тренінги проводилися з лютого 2017 року по грудень 2017 року, у цілому були задіяні 26 курсантів. Мета цього дослідження - оцінка ефективності навчання курсантів.

Щоб оцінити вплив програми навчання, ми використовували систему оцінки Кіркпатрика, яка включала задоволення учасників від навчання та зміни в поведінці. Ми проводили попередню перевірку, використовуючи опитувальники, подані учасникам до їх участі в курсі, відразу після і через шість місяців після завершення навчання. Крім того, ми порівнювали навички командної роботи під час симуляції: одна група курсантів отримувала курс моделювання, заснований на навичках командної роботи, а інша група - ні. Щоб оцінити вплив програми на пацієнтів, ми також проаналізували перинатальні та акушерські клінічні наслідки, за допомогою цієї анкети та інтерв'ю породіль.

Переважає більшість учасників рекомендували програму симуляційного навчання в університетському центрі (92,3%). Рівень їх задоволеності був високим, 95,8% вважають його актуальним. За їхніми оцінками, власні знання з досліджуваних тем покращилися на 54%. При опитуванні 46 пацієнток післяпологового відділення, 96,5% респонденток позитивно оцінили якість дій персоналу з надання медичної допомоги. 100% пацієнток також відзначали оптимальну комунікацію з боку медперсоналу. Дослідження все ще триває, але наші проміжні результати вказують на обнадійливу оцінку учасників навчальної симуляційної програми. Проведений нами тренінг по невідкладним акушерським ситуацій допомагає клініцистам розробляти плани досягнення цілей, що передбачають конкретні дії (вимір ефективності на всіх чотирьох рівнях). Поетапне планування, чітке уявлення про кінцеві результати, ретельний моніторинг виконання заходів плану та об'єктивну оцінку кожного етапу процесу що підвищували ймовірність досягнення успіху в клінічній

практиці. Ми сподіваємося отримати більше доказів ефективності запропонованої нами програми.

Таким чином модель Д. Кіркпатрика дозволяє швидко отримати наочне уявлення про ефективність навчальних заходів за рахунок наявності чотирьох рівнів оцінки, які визначають зміни: емоційного, когнітивного, поведінкового та ментально-результативного характеру.

**ОРГАНІЗАЦІЯ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ДВНЗ
«ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені І.Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»**

Корда М. М., Шульгай А. Г., Запорожан С. Й.,

Цимбалюк Г. Ю., Гудима А. А.

*ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет
імені І. Я. Горбачевського МОЗ України»*

У сучасному світі, в епоху бурхливого розвитку високотехнологічної медицини суспільство висуває підвищені вимоги до якості надання медичних послуг. Класична система клінічної медичної освіти не здатна в повній мірі вирішити проблему ефективною практичною підготовки лікаря. Головними перешкодами до цього є відсутність безперервного зворотного зв'язку між студентом і викладачем, неможливість практичної ілюстрації всього різноманіття клінічних ситуацій, а також морально-етичні та законодавчі обмеження у спілкуванні студентів з пацієнтом. Тому ключовим завданням сучасної медичної освіти є створення умов для розвитку у студентів і слухачів широкого спектру компетенцій і міцно закріплених практичних навичок без ризику нанесення шкоди пацієнту, так само, як розвиток здатності швидкого прийняття рішень і бездоганного виконання ряду маніпуляцій або втручань, особливо при невідкладних станах та при роботі в команді.

Вирішення цієї проблеми стало можливим через впровадження у навчальний процес симуляційного навчання. Розуміючи важливість проблеми, вченою